

נותנים עבודה

יותר ויותר בעלי מקצועות יוקרתיים מנסים להתקבל לתוכנית החדשה ללימודי תואר שני בעבודה סוציאלית של אוניברסיטת בן גוריון. איך זה קורה? // אורי בינדר

סטודנטים לעבודה סוציאלית באוניברסיטת בן גוריון. התגייסות למען החלשים בחברה צילום: יהודה לוחאני

הוא 30 - כלומר, אנשים בשלים, שעשו רכב בחייהם, השכילו ועבדו במקומות יוקרתיים, אבל בחרו לביטחון בתחום החברתי, שבו המהלקה לעבודה סוציאלית באוניברסיטת בן גוריון צברה מוניטין הן בעשייה המהירה קרית והן בתרומה לקהילה. מאהל המחאה בבאר שבע קיבל תנופה אירעה מאגודת הסטודנטים באוניברסיטת טוה, בראשות היו"ר אורי קידר, ומהסטודנטים לעבודה סוציאלית, בהנהגת אדר שטרן, האחראית באגודת הסטודנטים למעורבות קהילתית בעיר. הקשרים הטובים של מנהיגי הסטודנטים עם הפעילים החברתיים הביאו למודעות הציבורי ברור את הצורך בצדק חברתי ובהתגייסות למען החלשים בחברה.

מלבד תחילה, היה ברור שלכיוון הזה יהיו תוצאות משמעותיות בחיי אל שהחליטו לפעול בתחום החברתי ולהניח להיים הטובים במקצועותיהם הקודמים. אחד מאלה הוא ד"ר קובי שור - מרען שעשה את הדוקטורט שלו במכון ויצמן למדע לפני 18 שנה, ועם השנים החל להתקרב לנושאים חברתיים. לאחר נהג הושפע הדוקטורט בכיולוגיה מהצורך לתרום לחברה והחליט לעבור לתרפייה במשחקים. לפני שמונה שנים התחלתי לעבוד עם ילדים בכל מיני מסגרות, וראיתי שאני מתחבר אליהם באמצעות משחקי חשיפה, הוא מספר, "חשבת שזה יכול להיות כלי טיפולי, ומסתבר שלא המצאתי את הרעיון. למדתי תרפייה במשחקים בלימודי הוג באוניברסיטת בר אילן, ואחר כך התחלתי לטפל בילדים שהגיעו ממשפחות סובות לות ממצוקה כלכלית קשה. תוך כדי עבודה, הגעתי למסקנה שהדרך הנכונה היא לעבוד גם עם ההורים של הילדים האלה, אבל גיליתי שאין לי מספיק כלים כדי לעבוד מולם, ולכן החלטתי ללמוד עבודה סוציאלית כדי לרכוש את הכלים האלה. חיפשתי מסגרת מתאימה ומצאתי את זו של אוניברסיטת בן גוריון."

ד"ר קובי שור, בן 53, נשוי ואב לשלושה בנים, תושב הרצליה, לא נרתע מהירידה במעמד האקדמי מדרגת

כל אחד יכול להתקבל בימים אלה ללימודי השלמה לתואר שני בעבודה סוציאלית באוניברסיטת בן גוריון. ממש לא כל אחד. מתוך מאות מועמדים, רק מעטים יכלו להשתלב בתוכנית. איכשהו קרה שהמקצוע הזה, שעדיין לא נחשב למבוקש ול"סקסי" במיוחד, הפך לאחרונה ללהיט התורן של האוניברסיטה. לטענתם של בכירים באקדמיה, וגם של כמה מהסטודנטים (רובם, מבוגרים), מדובר באחת ההשלכות של המחאה החברתית שפקדה את ישראל בקיץ האחרון. "לא הכרנו בעבר ביקוש כל כך היסטרי לתוכנית הזאת", אר מרת ד"ר דורית סגל אנגלצ'ין, הראש התכנית מטעם המחלקה לעבודה סוציאלית באוניברסיטה. "זה בולט בעיקר בקרב הגברים, שמכיעים היום הרבה יותר את עניינות בתחום מאשר בעבר. אני חושבת שמה שקורה היום זה שאנשים מחפשים משמעות לעשייה המקצועית שלהם, לחיים שלהם. גם אצל גברים זה לגיטימי היום להחליף מקצוע, מה שלא היה פעם."

נכון להיום, עדיין לא נחקרו כל ההיבטים של המחאה החברתית, אבל דבר אחד כבר ברור: רבים וטובים החליטו לעזוב משרות מכובדות בהייטק, במדעי הטבע, בכלכלה ובמנהל עסקים ועשו הסבה מקצועית למשהו עם קו נוסטלגיה חברתית. מסלול ההשלמה ללימודי תואר שני בעבודה סוציאלית מיועד בדיוק לאותם אנשים שנרדפו בחיידק החברתי של מחאת האוהלים. באוניברסיטת בן גוריון זיהו את הכיוון הזה ותגברו את המסלול המדובר בהתאם, כדי לסייע לסטודנטים לקבל תואר שני בעבודה סוציאלית. ואולם, גם האופטימיים שבין המרצים לא צפו נהירה כזו מצד דוקטורים בכיולוגיה, בוגרי מנהל עסקים וכו'. בשנה האחרונה, לצורך העניין, התמודדו יותר מ-200 מועמדים על 40 מקומות בתכנית.

ניתוח ראשון של הסטודנטים לתואר שני בתכנית הביא לכמה מסקנות מפתיעות: אחת מהן, כאמור, היא שבניגוד להגמוניה הנשית במקצוע, נרשמו לתוכנית יותר גברים מנשים. הגיל הממוצע של הנרשמים

הוא 30 - כלומר, אנשים בשלים, שעשו רכב בחייהם, השכילו ועבדו במקומות יוקרתיים, אבל בחרו לביטחון בתחום החברתי, שבו המהלקה לעבודה סוציאלית באוניברסיטת בן גוריון צברה מוניטין הן בעשייה המהירה קרית והן בתרומה לקהילה. מאהל המחאה בבאר שבע קיבל תנופה אירעה מאגודת הסטודנטים באוניברסיטת טוה, בראשות היו"ר אורי קידר, ומהסטודנטים לעבודה סוציאלית, בהנהגת אדר שטרן, האחראית באגודת הסטודנטים למעורבות קהילתית בעיר. הקשרים הטובים של מנהיגי הסטודנטים עם הפעילים החברתיים הביאו למודעות הציבורי ברור את הצורך בצדק חברתי ובהתגייסות למען החלשים בחברה.

מלבד תחילה, היה ברור שלכיוון הזה יהיו תוצאות משמעותיות בחיי אל שהחליטו לפעול בתחום החברתי ולהניח להיים הטובים במקצועותיהם הקודמים. אחד מאלה הוא ד"ר קובי שור - מרען שעשה את הדוקטורט שלו במכון ויצמן למדע לפני 18 שנה, ועם השנים החל להתקרב לנושאים חברתיים. לאחר נהג הושפע הדוקטורט בכיולוגיה מהצורך לתרום לחברה והחליט לעבור לתרפייה במשחקים. לפני שמונה שנים התחלתי לעבוד עם ילדים בכל מיני מסגרות, וראיתי שאני מתחבר אליהם באמצעות משחקי חשיפה, הוא מספר, "חשבת שזה יכול להיות כלי טיפולי, ומסתבר שלא המצאתי את הרעיון. למדתי תרפייה במשחקים בלימודי הוג באוניברסיטת בר אילן, ואחר כך התחלתי לטפל בילדים שהגיעו ממשפחות סובות לות ממצוקה כלכלית קשה. תוך כדי עבודה, הגעתי למסקנה שהדרך הנכונה היא לעבוד גם עם ההורים של הילדים האלה, אבל גיליתי שאין לי מספיק כלים כדי לעבוד מולם, ולכן החלטתי ללמוד עבודה סוציאלית כדי לרכוש את הכלים האלה. חיפשתי מסגרת מתאימה ומצאתי את זו של אוניברסיטת בן גוריון."

ד"ר קובי שור, בן 53, נשוי ואב לשלושה בנים, תושב הרצליה, לא נרתע מהירידה במעמד האקדמי מדרגת

דורית סגל אנגלצ'ין צילום: נאור רהב

ד"ר קובי שור, מדען: "היום צריך לעסוק בשינוי המדיניות החברתית הקיימת, ולשם כך צריך לעשות דברים גם ברמת הפרט - כלומר, לעבוד מול אנשים ולסייע להם. הייתי רוצה לראות כאן יותר עובדים סוציאליים"

